

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTeen NIMI

Carmustine Waymade 100 mg kuiva-aine ja liuotin välikonsentraatiksi infuusionestettä varten, liuos

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi injektiopullo kuiva-ainetta välikonsentraatiksi infuusionestettä varten sisältää 100 mg karmustiinia.

Käyttövalmiiksi saattamisen ja laimentamisen jälkeen (ks. kohta 6.6) yksi ml liuosta sisältää 3,3 mg karmustiinia.

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan

Jokainen liuotinpullo sisältää 3 ml vedetöntä etanolia (joka vastaa 2,37 grammaa).

Täydellinen apuaineeluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Kuiva-aine ja liuotin välikonsentraatiksi infuusionestettä varten, liuos.

Kuiva-aine: kylmäkuivattuna vaaleankeltaisina hiutaleina tai kiinteänä massana.

Liuotin: väritön kirkas neste.

Käyttövalmiiden infuusoliuosten pH-arvo: 4,0–6,8.

4. KLIINiset TIEDOT

4.1. Käyttöaiheet

Karmustiini on tarkoitettu yksin tai yhdessä muiden syöpälääkkeiden ja/tai muiden hoitotoimenpiteiden (sädehoito, leikkaus) kanssa seuraavien pahanlaatuisten kasvainten hoitoon:

- aivokasvaimet (glioblastooma, aivorungon gliomat, medulloblastooma, astrosytooma ja ependymooma), aivometastaasit
- non-Hodgkinin lymfooman ja Hodgkinin taudin toissijainen hoito
- autologista hematopoiettista kantasoluhiirtoa (HPCT) edeltävä valmisteohito pahanlaatuissa verisairauksissa (Hodgkinin tauti / non-Hodgkinin lymfooma).
- Multippeli myelooma – yhdessä glukokortikoidin (esim. prednisoni) kanssa.

4.2. Annostus ja antotapa

Carmustine Waymadeta saaantaa vain syövän hoitoon erikoistuneen lääkärin valvonnassa.

Annostus:

Aloitusannokset

Kun Carmustine Waymadeta käytetään yksinään, suositeltu annos aikaisemmin hoitamattomilla potilailla on 150–200 mg/m² laskimoon 6 viikon välein. Annos voidaan antaa kerta-annoksena tai jaettuna päivittäisiin infuusioihin, esim. 75–100 mg/m² kahtena peräkkäisenä päivänä.

Kun Carmustine Waymadeta käytetään yhdessä muiden myelosuppressiivisten lääkkeiden kanssa tai potilailla, joiden luuydinvarasto on ehtynyt, annosta on syytä muuttaa potilaan hematologisen profiilin

mukaan alla esitettyllä tavalla.

Valvonta ja peräkkäiset annokset

Carmustine Waymade -hoitojaksoa ei saa toistaa ennen kuin verisolujen arvot ovat palautuneet hyväksytävälle tasolle (verihiuhtaleet yli 100 000/mm³, leukosyytit yli 4 000/mm³). Tämä kestää tavallisesti kuusi viikkoa. Verisolujen määrää on seurattava usein, eikä hoitojaksoa saa viivästyneen hematologisen toksisuuden vuoksi toistaa ennen kuin kuusi viikkoa on kulunut.

Sekä yksilääkehoidossa että annettaessa läkettä yhdessä muiden myelosuppressiivisten lääkkeiden kanssa aloitusannosta seuraavat annokset on mukautettava potilaan aikaisemman annoksen hematologisen vasteen perusteella. Seuraavaa aikataulua suositellaan ohjeena annostelun muuttamiseen:

Nadiiri edellisen annoksen jälkeen		Annettavan annoksen prosenttiosuus edellisestä annoksesta
Leukosyytit/mm ³	Verihiuhtaleet/mm ³	
> 4 000	> 100 000	100%
3 000–3 999	75 000–99 999	100%
2 000–2 999	25 000–74 999	70%
< 2 000	<25 000	50%

Jos aloitusannoksen jälkeinen nadiiri ei leukosyyttien ja verihiuhtaleiden osalta osu samalle riville (leukosyyttejä on esim. > 4 000 ja verihiuhtaleita < 25 000), käytetään edellisen annoksen pienimmän prosenttiosuuden antanutta arvoa (esim. verihiuhtaleet < 25 000, jolloin annetaan enintään 50 % edellisestä annoksesta).

Karmustiinihoidolle ei ole ajallisia rajoituksia. Jos hoitova stetta ei saada tai esiintyy vakavia tai sietämättömiä haittavaikutuksia, karmustiinihoito on lopetettava.

HPCT:tä edeltävä valmisteluhoido

Karmustiinia annetaan pahanlaatuisia verisairauksia sairastaville potilaille laskimoon annoksena 300-600 mg/m² yhdessä muiden solunsalpaajien kanssa ennen HPCT:tä.

Erityispotilasryhmät:

Pediatriset potilaat

Karmustiini on vasta-aiheinen lapsilla ja alle 18 vuoden ikäisillä nuorilla (ks. kohta 4.3).

Iäkkääät potilaat:

Annoksen valitsemisessa ikääntyneemmille henkilöille on noudatettava varovaisuutta. Yleensä on syytä aloittaa alhaisemmista annoksista ottaen huomioon maksan, munuaisten ja sydämen toiminnan heikentymisen suurempi yleisyys, yhtääkaiset sairaudet tai muu lääkehoito. Koska iäkkäämillä potilailla on todennäköisemmin heikentyneet munuaisten toiminta, annosten määrittämisessä on noudatettava varovaisuutta, glomerulosten suodatusnopeutta on seurattava ja annosta pienennettävä tämän perusteella.

Munuaisten vajaatoiminta

Potilailla, joilla on munuaisten vajaatoiminta, Carmustine Waymade -annosta on pienennettävä, jos glomerulosten suodatusnopeus hidastuu.

Antotapa

Carmustine Waymade on tarkoitettu laskimonsäiseen käyttöön käyttövalmiiksi valmistamisen ja lisälaimennuksen jälkeen.

Kun lääke saatetaan käyttövalmiiksi sekoittamalla kuiva-aine myyntipakkaukseen sisältyvään liuottimeen, liuos tulee valmistaa lisäämällä 27 ml injektiointiin käytettävä vettä. Käyttövalmiiksi saatettu liuos on kirkasta ja väritöntä tai vaaleankeltaista. Käyttövalmiiksi saatettu liuos tulee laimentaa edelleen 500 ml:lla 9 mg/ml:n (0,9 %) natriumkloridi-injektioliuosta tai 50 mg/ml:n (5 %) glukoosi-injektioliuosta.

Käyttövalmis infiuusioluos annetaan sitten välittömästi laskimonsisäisellä tipputuksella yhden tai kahden tunnin ajan valolta suojattuna. Infuusion on kestettävä vähintään tunnin. Muutoin pistoskohdassa saattaa ilmetä kipua ja polttavaa tunnetta. Pistoalueutta on tarkkailtava tipputuksen aikana.

Katso kohdasta 6.6 ohjeet lääkevalmisteen valmiiksi saattamisesta ja laimentamisesta ennen sen antamista.

4.3. Vasta-aiheet

- Ylherkkyyys vaikuttavalle aineelle tai jollekin kohdassa 6.1 mainitulle apuaineelle.
- Vakava luuydinlama
- Vakava (loppuvaiheen) munuaisten vajaatoiminta
- Lapset ja nuoret
- Imetys

4.4. Varoituukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Keuhkotoksisuutta, jolle ovat tunnusomaisia keuhkofiltratit ja/tai -fibroosi, on ilmoitettu esiintyvän jopa 30 % esiintymistihedyllä. Tätä voi esiintyä 3 vuoden sisällä hoidon aloittamisesta, ja se näyttää liittyvän 1 200–1 500 mg/m² kumulatiivisiihin annoksiin. Siihen liittyy keuhkofibroosin lisääntynyt todennäköisyys. Riskitekijöitä ovat tupakointi, hengityselinsairaus, jo olemassa olevat radiologisessa tutkimuksessa todetut poikkeamat, peräkkäinen tai samanaikainen rintakehän sädetys ja yhteys muihin keuhkovaurioita aiheuttaviin aineisiin. Ennen hoitoa on tehtävä keuhkofunktiotutkimukset ja rintakehän röntgenkuvaus. Toistuvia keuhkofunktiotutkimuksia on syytä tehdä hoidon aikana. Eriyisen riskialttiina ovat potilaat, joiden ennustetun vitaalikapasiteetin (FVC) tai hiilimonoksidin diffuusioskapasiteetin (DLCO) lähtötaso on alle 70 %.

Suurentunutta keuhkotoksisuuden riskiä on ilmoitettu valmisteluhoidon ja HPCT:n yhteydessä naisilla. Toistaiseksi riskin suureneminen on kuvattu varsinaisen hoidon osalta, kun valmisteluhoidossa ei ole käytetty karmustiinia (esim. TBI tai busulfaani-syklofosfamidi) tai on käytetty karmustiinia (BEAM: karmustiini, etoposidi, sytarabiini ja melfalaani, tai CBV: syklofosfamidi, karmustiini ja etoposidi).

Hematopoieettista kantasolusirtoa edeltävän suuriannoksen karmustiinihoidon (etenkin annoksena 600 mg/m²) on osoitettu suurentavan keuhkotoksisuuden ilmaantumiskiä ja pahentavan sen vaikeusastetta. Siksi karmustiinin käytön tarvetta ja hoidon riskejä on punnittava, jos potilaalla on muita keuhkotoksisuuden riskitekijöitä.

Suuriannoksen karmustiinihoito suurentaa infektioiden ja sydämeen, maksaan, ruoansulatuskanavaan ja munuaisiin kohdistuvien haittavaikutusten, hermoston sairauksien ja elektrolyyttiarvojen poikkeavuuksien (hypokalemia, hypomagnesemia ja hypofosfatemia) riskiä ja pahentaa niiden vaikeusastetta.

Haittataapumien riski on suurempi potilailla, joilla on muita sairauksia tai huonompi tautistatus. Tämä on otettava huomioon etenkin iäkkääitä potilaita hoidettaessa.

Maksan ja munuaisten toiminta on myös tarkistettava ennen hoitoa, ja sitä on tarkkailtava säännöllisesti hoidon aikana (katso kohta 4.8).

Neutropeenista enterokoliittia voi esiintyä hoitoon liittyvänä haittatahtumana solunsalpaajien käytön yhteydessä.

Karmustiini on karsinogeeninen rotilla ja hiirillä annoksilla, jotka ovat ihmisseille suositeltuja annoksia pienempiä kehon pinta-alan perusteella (ks. kohta 5.3).

Luuydintoksisuus on karmustiinin yleinen ja vakava toksinen haittavaikutus. Täydellistä verenkuvaan on seurattava usein vähintään kuuden viikon ajan annoksen antamisesta. Jos verihiuhtaleiden, leukosyyttien tai erytosyyttien määrä on vähentynyt aiemman kemoterapien tai muun syyn vuoksi, annosta on mukautettava; katso taulukko 1 kohdassa 4.2. Maksan, munuaisten ja keuhkojen toiminta on tutkittava ja sitä on seurattava säännöllisesti hoidon aikana (katso kohta 4.8).

Toistuvia Carmustine Waymade -annoksia ei saa antaa tiheämmin kuin kuuden viikon välein. Karmustiinin luuydintoksisuus on kumulatiivista, minkä vuoksi annoksen mukauttamista on harkittava edellisten annosten verenkuvan nadiirin perusteella (katso kohta 4.2).

Karmustiinin suoraa antoa kaulavaltimoona pidetään kokeellisenä, ja se on liitetty silmiin kohdistuvaan toksisuuteen.

200 mg/m² annos tästä lääkevalmistrojasta annettuna 70 kg painavalle aikuiselle aiheuttaa etanolialtistuksen 109.7 mg/kg, joka saattaa nostaa veren alkoholipitoisuuden noin tasolle 18.3 mg/100 ml. Vertailun vuoksi, kun aikuinen juo lasillisen viiniä tai 500 ml olutta, veren alkoholipitoisuus on todennäköisesti noin 50 mg/100 ml. Samanaikainen anto esimerkiksi propyleeniglykolia tai etanolia sisältävien lääkevalmisteiden kanssa saattaa johtaa etanolin kumuloitumiseen ja aiheuttaa haittavaikutuksia. Koska tästä lääkevalmistrojasta annetaan tavallisesti hitaasti 6 tunnin ajan, alkoholin vaikutukset saattavat olla vähäisempää.

4.5. Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Fenytoini ja deksametasoni

On otettava huomioon, että kemoterapialääkkeisiin yhdistettyyn epilepsialääkkeiden vaikutuksen voidaan odottaa vähenevän.

Simetidiini

Simetidiinin samanaikainen käyttö johtaa viivästyneeseen, suureen, epäiltyyn ja lisääntyneeseen karmustiinin toksiseen vaikutukseen (karmustiinin metabolismen estymisen vuoksi).

Digoksiini

Digoksiinin samanaikainen käyttö johtaa viivästyneeseen, kohtalaiseen, epäiltyyn ja vähentyneeseen digoksiinin vaikutukseen (digoksiinin vähentyneen imeytymisen vuoksi).

Melfalaani

Melfalaanin samanaikainen käyttö johtaa pulmonaarisen toksisuuden lisääntyneeseen riskiin.

4.6. Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Naiset, jotka voivat tulla raskaaksi / miesten ja naisten ehkäisy

Naisten olisi käytettävä tehokasta ehkäisyä välittääkseen tulemasta raskaaksi hoidon aikana ja vähintään kuuden kuukauden ajan hoidon jälkeen.

Miespotilaita on neuvottava käyttämään riittäviä ehkäisytapoja karmustiinihoidon aikana ja vähintään kuuden kuukauden ajan hoidon jälkeen.

Raskaus

Karmustiinia ei pidä antaa potilaille, jotka ovat raskaana. Käytön turvallisuutta raskauden aikana ei ole osoitettu, ja siksi sen hyötyä on harkittava huolellisesti suhteessa toksisuusriskiin. Karmustiini on sikiötoksinen rotilla ja kaneilla ja teratogeninen rotilla, kun sitä annetaan annoksina, jotka vastaavat ihmisen annosta (ks. kohta 5.3). Jos Carmustine Waymadea käytetään raskauden aikana tai jos potilaan tulee raskaaksi sen käytön aikana, potilaalle on kerrottava mahdollisesta sikiöön kohdistuvasta riskistä.

Imetyks

Ei tiedetä, erityykö karmustiini tai sen metabolitit ihmisen rintamaitoon.

Vastasyntyneisiin/vauvoihin kohdistuva riskiä ei voida sulkea pois. Carmustine Waymade on vasta-aiheinen imetyksen aikana. Hoidon aikana ei saa imettää ja imetyksen saa aloittaa vasta seitsemän päivän kuluttua hoidon päättymisestä (katso kohta 4.3).

Hedelmällisyys

Karmustiini saattaa heikentää miehen hedelmällisyyttä. Miehille on kerrottava mahdollisesta hedelmättömyyrsriskistä ja kehotettava käänymään hedelmällisyyys- tai perhesuunnitteluneuvonnan puoleen ennen karmustiinihoitoa.

4.7. Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Carmustine Waymade -valmisteella ei ole haitallista vaikutusta tai sillä on vähäinen vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn. On kuitenkin otettava huomioon, että näiden lääkevalmisteiden sisältämä alkoholimäärä voi mahdollisesti heikentää kykyä ajaa ja käyttää koneita.

4.8. Haittavaikutukset

Turvallisuusprofilin yhteenvedo

Taulukko sisältää haittavaikutukset, joita esiintyi hoidon aikana mutta joilla ei vältämättä ole syy-yhteyttä lääkkeeseen. Koska kliiniset tutkimukset suoritetaan erityisissä olosuhteissa, havaittujen haittavaikutusten yleisyyss ei ehkä vastaa kliinisessä käytännössä havaittua yleisyyttä.

Haittavaikutukset sisällytetään yleensä taulukkoon, jos niistä on ilmoitettu yli 1 prosentilla potilaista valmistetta koskevassa monografiassa tai keskeisissä tutkimuksissa ja/tai ne on määritetty kliinisesti tärkeiksi. Kun lumelääkekontrolloituja tutkimuksia on saatavilla, haittavaikutukset sisällytetään, jos ilmaantuvuus on hoitoryhmässä $\geq 5\%$ korkeampi.

Taulukko haittavaikutuksista

MedDRA-elinluokituksen mukaan lueteltujen karmustiinin haittavaikutusten yleisyyss esitetään seuraavassa taulukossa väheneväni vakavuuden mukaan seuraavasti:

- hyvin yleinen ($\geq 1/10$),
- yleinen ($\geq 1/100 - < 1/10$);
- melko harvinainen ($\geq 1/1\,000 - < 1/100$),
- harvinainen ($\geq 1/10\,000 - < 1/1\,000$),
- hyvin harvinainen ($< 1/10\,000$) ja tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin).

Haittavaikutukset on esitetty kussakin yleisyytsluokassa haittavaikutuksen vakavuuden mukaan alenevassa järjestyksessä:

MedDRA:n elinjärjestelmä	Yleisyys	Haittavaikutukset
Hyvänt- ja pahanlaatuiset sekä määrittämättömät kasvaimet (mukaan lukien kystat ja polyypit)	Yleinen	Akuutti leukemia, luuytimen dysplasia – pitkääikaisen käytön jälkeen.
Veri ja imukudos	Hyvin yleinen	Myelosuppressio
	Yleinen	Anemia
Hermosto	Hyvin yleinen	Ataksia, huimaus, päänsärky
	Yleinen	Encefalopatia (suuriannoksen hoito ja annoksen rajoitus)
	Tuntematon	Lihaskipu, epileptinen sarjakohtaus, epilepsiakohtaus, suuri kouristuksellinen epileptinen kohtaus
Silmät	Hyvin yleinen	Silmätoksisuus, ohimenevä silmien punoitus ja näön hämärtyminen verkkokalvon verenvuodon vuoksi
Sydän	Hyvin yleinen	Hypotensio, joka johtuu liuoksen alkoholipitoisuudesta (suuriannoksen hoito).
	Tuntematon	Takykardia
Verisuonisto	Hyvin yleinen	Laskimotulehdus
	Harvinainen	Veno-okklusiivinen sairaus (suuriannoksen hoito)
Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina	Hyvin yleinen	Keuhkotoksisuus, interstitiaalinen fibroosi (pitkääikainen hoito ja kumulatiivinen annos)* Keuhkotulehdus
	Harvinainen	Interstitiaalinen fibroosi (alhaisilla annoksilla)
Ruoansulatuselimistö	Hyvin yleinen	Voi aiheuttaa oksentelua Pahoinvointi ja oksentelu – vakava
	Yleinen	Ruokahaluttomuus, ummetus, ripuli, suutulehdus.
Maksa ja sappi	Yleinen	Hepatotoksisuus, palautuva, viivästyjä jopa 60 päivää annon jälkeen (suuriannoksen hoito ja annoksen rajoitus), osoituksena: bilirubiini, palautuva nousu alkalinen fosfataasi, palautuva nousu SGOT, palautuva nousu
Iho ja iholalainen kudos	Hyvin yleinen	Paikallinen ihottuma paranee yhdistelmävalmisteen pitoisuutta vähentämällä, hyperpigmentaatio, ohimenevä, tahattomassa ihokosketuksessa

	Yleinen	Hiustenlähtö, punoitus (liuoksen alkoholisisällön vuoksi; lisääntyy antamisenkestäessä < 1–2 h), pistoskohdan reaktio
	Tuntematon	Ekstravasaation vaara: rakkuloita aiheuttava
Munuaiset ja virtsatiet	Harvinainen	Munuaistoksisuus
Sukupuolielimet ja rinnat	Harvinainen	Gynekomastia
	Tuntematon	Hedelmättömyys, teratogeneesi
Aineenvaihdunta ja ravitsemus	Tuntematon	Elektrolyyttiarvojen poikkeavuudet (hypokalemia, hypomagnesemia ja hypofosfatemia)

* Suurentunutta keuhkotoksisuuden riskiä on ilmoitettu valmisteluhoidon ja HPCT:n yhteydessä naisilla. Toistaiseksi riskin suurentuminen on kuvattu varsinaisen hoidon osalta, kun valmisteluhoidossa ei ole käytetty karmustiinia (esim. TBI tai busulfaani-syklofosfamidi) tai on käytetty karmustiinia (BEAM: karmustiini, etoposidi, sytarabiini ja melfalaani, tai CBV: syklofosfamidi, karmustiini ja etoposidi).

Tiettyjen haittavaikutusten kuvaus:

Myelosuppressio

Myelosuppressio on hyvin yleinen ja alkaa 7–14 päivää lääkkeen annosta ja paranee 42–56 päivässä annosta. Myelosuppressio liittyy annokseen ja kumulatiiviseen annokseen ja on usein kaksifaasinen.

Hengityselimet, rintakehä ja välikarsina.

Keuhkofibroosi (kuolemaan johtava), keuhkoinfiltraatio.

Keuhkotoksisuutta on havaittu jopa 30 prosentilla potilaista. Tapauksissa, joissa keuhkotoksisuus on alkanut varhain (3 vuoden sisällä hoidon aloittamisesta), esiintyi keuhkoinfiltraatioita ja/tai keuhkofibroosia, ja joissakin tapauksissa ne johtivat kuolemaan. Potilaiden ikä vaihteli 22 kuukauden ja 72 vuoden välillä. Riskitekijöitä ovat tupakointi, hengityselinsairaudet, jo olemassa olevat röntgenpoikkeavuudet, peräkkäiset tai samanaikaiset rintakehän sateilytykset sekä yhdistäminen muihin sellaisiin vaikuttaviin aineisiin, jotka voivat aiheuttaa keuhkovaurioita. Haittavaikutusten esiintyminen liittyy todennäköisesti annokseen; 1200–1500 mg/m²:n kumulatiiviset annokset on yhdistetty kasvaneeseen keuhkofibroosin todennäköisyyteen. Hoidon aikana keuhkotoiminnan testejä (FVC, DLCO) on tehtävä säännöllisesti. Potilaat, joiden odotetun vitaalikapasiteetin tai hiilimonoksidiin diffusiokapasiteetin lähtötilanne on < 70 % näissä testeissä, ovat erityisen riskialttiita.

Potilailla, jotka ovat saaneet karmustiinia lapsuudessaan tai nuoruudessaan, on kuvattu erittäin viivästyneen keuhkofibroosin puhkeamisen tapauksia (jopa 17 vuotta hoidon jälkeen).

Pitkääikaisessa tarkkailussa olleista 17 potilaasta, jotka selvisivät aivosyövästä lapsuudessa, 8 menehtyi keuhkofibroosiin. Kaksi näistä kahdeksasta kuolemantapauksesta tapahtui ensimmäisten kolmen vuoden sisällä hoidon aloittamisesta ja kuusi 8–13 vuotta hoidon jälkeen. Hoidon aikana kuolleiden potilaiden iän mediaani oli 2,5 vuotta (1–12-vuotiaita), pitkääikaisesti eloonjääneiden iän mediaani oli 10 vuotta (5–16-vuotiaita). Kaikki hoidon aikana alle 5-vuotiaat potilaat kuolivat keuhkofibroosiin. Karmustiiniannoksella, ylimääräisellä vinkristiiniannoksella tai selkärangan sädehoidolla ei ollut mitään vaikutusta kuolemaan.

Kaikilla seurantaan osallistuneilla eloonjääneillä diagnostoitiin keuhkofibroosi. Karmustiinin käyttö lapsilla ja alle 18 vuoden ikäisillä nuorilla on vasta-aiheista, ks. kohta 4.3.

Keuhkotoksisuutta esiintyi myös markkinoilletulon jälkeisessä vaiheessa keuhkotulehdusena ja interstitiaalisena keuhkosairautena. Keuhkotulehdusta on havaittu yli 450 mg/m^2 annoksilla ja interstitiaalista keuhkosairautta pitkäaikaishoidossa ja kumulatiivisilla yli $1\,400 \text{ mg/m}^2$ annoksilla.

Emetogeenisuus

Emetogeeninen potentiaali on korkea yli 250 mg/m^2 annoksilla ja kohtalainen tai korkea yli 250 mg/m^2 annoksilla tai tätä pienemmällä annoksilla. Pahoinvointi ja oksentelu ovat vakavia ja alkavat 2-4 tunnin kuluttua annosta ja kestävät 4–6 tuntia.

Munuaistoksisuus

Munuaistoksisuus on harvinaista, mutta sitä esiintyy alle $1\,000 \text{ mg/m}^2$ kumulatiivisilla annoksilla.

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Terveydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista myös suoraan www-sivusto: www.fimea.fi, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea, Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri, PL 55, 00034 FIMEA.

4.9. Yliannostus

Myrkytyksen tavallisimpien oireiden joukossa on myelosuppressio. Lisäksi saattaa ilmetä seuraavia vakavia haitallisia reaktioita: maksasolunekroosi, interstitiaalinen keuhkotulehdus, encefalomyeliitti. Erityistä vastalääkettä ei ole saatavana.

5. P FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1. Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Syöpälääke, alkyloivat aineet, nitrosoureat, ATC-koodi: L01AD01

Vaikutusmekanismi

Karmustiini on solusyklivaihen epäspesifinen nitrosoureatyppinen syöpälääke, joka vaikuttaa kasvaintoksisesti erilaisten mekanismien kautta. Alkyloivana aineena se voi alkyloida nukleoproteiinien reaktiivisia kohtia ja siten puuttua DNA- ja RNA-synteesiin ja DNA-korjaukseen. Se pystyy muodostamaan ristikytkeväitä säikeitä DNA:ssa, mikä estää DNA:n replikaatiota ja transkriptiota. Lisäksi karmustiinin tiedetään karbamyloivan proteiinien lysiinitähteitä, mikä aiheuttaa palautumatonta entsyyymiin inaktivointia mukaan lukien glutationireduktiota. Karmustiinin karbamylointiaktiivisuutta pidetään yleisesti vähemmän merkityksellisenä kuin sen alkyloivaa vaikutusta kasvaimiin, mutta karbamylointi voi toimia DNA-korjauksen estäjänä.

Farmakodynaamiset vaikutukset

Karmustiinin antineoplastinen ja toksinen vaiketus saattaa johtua sen metaboliiteista. Karmustiini ja siihen liittyvät nitrosoureat ovat epävakaita vesiliuoksissa ja hajoavat itsestään reaktiivisiksi väliaineiksi, jotka pystyvät alkylaatioon ja karbamylaatioon. Alkyloivien väliaineiden uskotaan vastaavan karmustiinin syöpää ehkäisevästä vaikutuksesta. Mielipiteet jakaantuvat kuitenkin karbamylointiin pystyvien väliaineiden roolista nitrosoureoiden biologisten vaikutusten välittäjinä. Toisaalta niiden karbamylointiaktiivisuuden raportoitiin myötävaikuttavan niiden emolääkkeiden sytotoksiin ominaisuuksiin estämällä DNA-korjausentsyyymejä. Toisaalta on spekuloitu, että karbamylointiin pystyvät väliaineet saattavat toimia joidenkin karmustiinin toksisten vaikutusten välittäjinä.

Karmustiini läpäisee veri-aivoesteen helposti lipofüilisen luontensa vuoksi.

Pediatriset potilaat

Carmustine Waymadeta ei saa käyttää lapsilla tai nuorilla sen suuren keuhkotksisuusriskin vuoksi.

5.2. Farmakokinetiikka

Jakautuminen

Laskimonsisäisesti annettu karmustiini hajoaa nopeasti eikä sitä havaita 15 minuutin jälkeen. Koska karmustiimilla on hyvä lipidiliukenevuus eikä sillä ole ionisaatiota fysiologisessa pH:ssa, karmustiini siirtyy erittäin helposti aivo-veriesteen läpi. Aivoselkäyдинnesteen radioaktiivisuuden taso on vähintään 50 % korkeampi kuin samanaikaisesti plasmassa mitattu. Karmustiinin kinetiikalle ihmisisä on ominaista kaksikammioinen malli. Kun laskimonsisäistä infuusiota annetaan 1 tunnin ajan, karmustiini-plasmataso putoaa kaksivaiheisella tavalla. Puoliintumisaika α on 1–4 minuuttia ja puoliintumisaika β on 18–69 minuuttia.

Biotransformaatio

Oletetaan, että karmustiinin metaboliitit aiheuttavat sen antineoplastisen ja toksisen vaikutuksen.

Eliminaatio

Noin 60–70 % kokonaissannoksesta erittyy virtsaan 96 tunnissa ja n. 10 % hengityskaasuna CO₂. Ei ole määritetty, mitä lopulle aineelle tapahtuu.

5.3. Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Karmustiini oli embryotoksinen ja teratogeeninen rotilla ja embryotoksinen kaneilla vastaavalla annoksella kuin ihmisen annos. Karmustiini vaikutta urosrottien hedelmällisyteen ihmisen annosta suuremmilla annoksilla. Karmustiini oli karsinogeeninen rotilla ja hiirillä kliinisesti merkitsevillä annospitoisuksilla.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1. Apuaineet

Kuiva-aine

Ei apuaineita.

Liuotin

Etanol, vedetön.

6.2. Yhteensopimattomuudet

Yhteensopivuus/yhteensopimattomuus säiliöiden kanssa

Liuos on epästabiliili polyvinyylikloridisäiliöissä. Karmustiiniliuos voidaan antaa ainoastaan lasipullossa tai polypropeenisäiliöstä.

Lääkevalmisteita ei saa sekoittaa muiden lääkevalmisteiden kanssa, lukuun ottamatta niitä, jotka mainitaan kohdassa 6.6.

6.3. Kestoaika

Avaamaton injektiopullo

3 vuotta.

Käytöovalmiaksi saatamisen ja laimennuksen jälkeen

Suositusten mukaan käytöovalmiaksi saatettuna Carmustine Waymade säilyy 24 tunnin ajan kylmässä

säilytettynä ($2^{\circ}\text{C} - 8^{\circ}\text{C}$) lasisäiliössä ja valolta suojattuna.

Käyttövalmiiksi saatettu liuos tulee laimentaa edelleen 500 ml:lla 9 mg/ml:n (0,9 %) natriumkloridiliuosta tai 500 ml:lla 50 mg/ml:n (5 %) glukoosiliuosta lasi- tai polypropeenisäiliössä. Liuos tulee säilyttää huoneenlämmössä valolta suojattuna, ja se tulee käyttää 4 tunnin kuluessa. Nämä liuokset säilyvät myös 24 tunnin ajan kylmässä säilytettynä ($2^{\circ}\text{C} - 8^{\circ}\text{C}$) jonka lisäksi 6 tuntia huoneenlämmössä valolta suojattuna.

Mikrobiologiselta kannalta katsottuna liuos tulee käyttää välittömästi, ellei tuotteen avaamisessa, käyttövalmiiksi saattamisessa ja laimentamisessa ole käytetty menetelmää, joka ehkäisee mikrobikontaminaation riskin. Jos tuotetta ei käytetä välittömästi, käyttöä edeltävä säilytysaika ja -olosuhteet ovat käyttäjän vastuulla.

6.4. Säilytys

Säilytä jääläkaapissa ($2^{\circ}\text{C} - 8^{\circ}\text{C}$). Ei saa jäätää.

Pidä kuiva-aine ja liuotinpulot ulkopakkauksessa. Herkkä valolle.

Käyttökuntaan saatetun ja laimennetun lääkevalmisteen säilytys, ks. kohta 6.3.

6.5. Pakkaustyyppi ja pakauskoko

Kuiva-aine:

Tyypin I keltainen lasinen injektiopullo (30 ml), jossa on harmaa 20 mm bromobutylylikumitulppa ja joka on suljettu sinisellä mattapintaisella irti repäistävällä sinetillä.

Liuotin:

Tyypin I kirkas lasinen injektiopullo (5 ml), jossa on harmaa 13 mm klooributylylikumitulppa ja joka on suljettu sinisellä mattapintaisella irti repäistävällä sinetillä.

Yksi pakaus sisältää yhden injektiopullon, jossa on 100 mg kuiva-ainetta välikonsentraatiksi infuusiota varten, ja yhden injektiopullen, jossa on 3 ml liuotinta.

6.6. Erityiset varotoimet hävittämiselle ja muut käsittelyohjeet

Karmustiini kuiva-aine ei sisällä säilöntääineita eikä pulloa ole tarkoitettu useita annoksia varten. Käyttövalmiiksi saattaminen ja laimennus pitää suorittaa aseptisissa olosuhteissa.

Kylmäkuivattu tuote ei sisällä säilöntääineita ja soveltuu vain kertakäyttöön. Kuiva-aine voi olla kuivina hiutaleina tai kuivana kiinteänä massana. Valmisten sulamisen seurauksena voi muodostua rasvainen kalvo. Tällaista valmistetta ei voi hyväksyä käyttöön yli 30°C lämpötilapoikkeamien riskin vuoksi. Tällaista lääkevalmistetta ei saa käyttää. Jos et ole varma siitä, onko tuote säilynyt asianmukaisesti kylmänä, sinun täytyy tarkastaa jokainen tukkupakkauksen injektiopullo välittömästi. Tarkasta asia tutkimalla injektiopulhoa kirkkaassa valossa.

Käyttövalmiiksi saattaminen ja laimennus infuusiota varten

Liuota 100 mg kylmäkuivattua karmustiini jauhetta 3 mlaan jäähdetytystä steriliä vedetöntä etanoliliuointa, joka sisältyy myyntipakkaukseen. Karmustiinin täytyy olla täysin liennut etanolilla ennen kuin sterili injektionesteisiin käytettävä vesi lisätään. Lisää aseptisesti 27 ml steriliä injektionesteisiin käytettävä vettä alkoholiliuokseen. 30 ml:n kantaliuos täytyy sekoittaa perusteellisesti.

Kun käyttövalmiiksi saattaminen tehdään ohjeen mukaisesti, saadaan kirkasta ja väritöntä tai vaaleankeltaista liuosta. Tarkista käyttövalmiiksi saatetut injektiopulot kiteiden varalta ennen käyttöä. Jos kiteitä on näkyvissä, liuota ne uudelleen lämmittämällä injektiopullo huoneenlämpöiseksi ravistelemallakin. Käyttövalmiiksi saattamisen jälkeen Carmustine Waymade säilyy 24 tunnin ajan kylmässä kylmässä säilytettynä ($2^{\circ}\text{C} - 8^{\circ}\text{C}$) ja valolta suojattuna.

Käyttövalmiiksi saatettu liuos on laimennettava edelleen joko 500 millilitralla 9 mg/ml:n

natriumkloridiliuosta (0,9 %) tai 500 millilitralla 50 mg/ml:n glukoosiliuosta (5 %). Näin saatua käyttövalmiaksi saatettua, laimennettua liuosta (ts. käyttövalmista liuosta) tulee sekoittaa vähintään 10 sekuntia ennen antoaa. Käyttövalmis liuos tulee säilyttää huoneenlämmössä lasi- tai polypropeenisäiliössä valolta suojattuna, ja se tulee käytää 4 tunnin kuluessa. Nämä liuokset säilyvät myös 24 tunnin ajan kylmässä säilytettynä (2 °C – 8 °C) jonka lisäksi 6 tuntia huoneenlämmössä valolta suojattuna.

Käyttövalmiiksi saatettu ja laimennettu liuos (ts. käyttövalmis liuos) annetaan laskimonsisäisenä tiputuksena 1–2 tunnin aikana. Infuusion antamiseen tulee käyttää polyeteenisiä infuusiovälineitä tai säiliötä, jotka eivät sisällä PVC:tä. Lääkevalmisteen antoon käytettäväni säiliön on oltava valmistettu polypropeenista tai soveltuvalta lasista. Varmista, että käytettävä polypropeenisäiliöt eivät sisällä PVC:tä tai DEHP:tä. Karmustiinin sulamispiste on matala (30,5 °C – 32,0 °C). Lääkevalmisten altistuminen tälle tai korkeammille lämpötiloille aiheuttaa lääkkeen nesteytymisen ja ilmenee rasvaisena kalvona injektiopullossa. Tämä on merkki pilaanumisesta ja tällaiset injektiopullot tulee hävittää.

Carmustine Waymade -infuusion antaminen lyhyemmässä ajassa saattaa aiheuttaa injektiokohdassa voimakasta kipua ja polttavaa tunnetta. Pistosaluetta on tarkkailtava tiputuksen aikana (katso kohta 4.2).

Antineoplastisten aineiden turvallista käsitteilyä ja hävittämistä koskevia ohjeita täytyy noudattaa.

Käytämätön lääkevalmiste tai jälte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Waymade B.V.
Herikerbergweg 88,
1101CM Amsterdam,
Alankomaat

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

38295

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ /UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä:

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

11.04.2022

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Carmustine Waymade 100 mg pulver och vätska till koncentrat till infusionsvätska, lösning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje injektionsflaska med pulver till koncentrat till infusionsvätska, lösning innehåller 100 mg karmustin.

Efter beredning och spädning (se avsnitt 6.6) innehåller 1 ml lösning 3,3 mg karmustin.

Hjälvpämne med känd effekt

Varje flaska lösningsmedel innehåller 3 ml anhydrous etanol (det motsvarar 2,37 g).

För fullständig förteckning över hjälvpämmen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Pulver och vätska till koncentrat till infusionsvätska, lösning.

Pulver: Lyofiliserade svagt gula flagor eller en koagulerad massa.

Vätska: färglös klar vätska.

pH av färdiga att använda lösningar för infusion är 4,0 till 6,8.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1. Terapeutiska indikationer

Karmustin är effektivt vid följande maligna neoplasier som ensam substans eller i kombination med andra antineoplastiska medel och/eller andra terapeutiska åtgärder (strålbehandling, kirurgi):

- Hjärntumörer (glioblastom, hjärnstamsgliom, medulloblastom, astrocytom och ependymom), hjärnmetastaser.
- Sekundär behandling vid non-Hodgkins lymfom och Hodgkins sjukdom.
- som konditioneringsbehandling före autolog hematopoetisk stamcellstransplantation (HSCT) vid maligna hematologiska sjukdomar (Hodgkins sjukdom/Non-Hodgkins lymfom).
- Multiple myeloma – i kombination med glukokortikoider, som t.ex. Prednison.

4.2. Dosering och administreringssätt

Carmustine Waymade ska endast administreras av specialister med erfarenhet inom området kemoterapi och under lämplig medicinsk övervakning.

Dosering:

Initiala doser

Den rekommenderade dosen Carmustine Waymade som monoterapi för tidigare obehandlade patienter är 150 till 200 mg/m² intravenöst var 6:e vecka. Detta kan ges som en enstaka dos eller uppdelat i dagliga infusioner på 75–100 mg/m² två dagar i följd.

När Carmustine Waymade används i kombination med andra myelosuppressiva läkemedel eller ges till patienter med nedsatt benmärgsreserv ska doserna justeras i enlighet med patientens hematologiska profil såsom framgår nedan.

Övervakning och efterföljande doser

Behandling med Carmustine Waymade ska inte upprepas förrän de cirkulerande blodkomponenterna har återgått till acceptabla nivåer (trombocyter över 100 000/mm³, leukocyter över 4 000/mm³), vilket vanligtvis sker inom sex veckor. Blodvärdena ska övervakas med täta mellanrum och upprepad behandling ska inte ges före sex veckor på grund av fördöjd hematologisk toxicitet.

Doser efter den initiala dosen ska justeras i enlighet med patientens hematologiska svar på den föregående dosen, vid såväl monoterapi som vid kombinationsbehandling med andra yelosuppressiva läkemedel. Följande schema föreslås som vägledning för dosjusteringar:

Lägsta värde efter tidigare dos		Procent av tidigare dos som ska ges
Leukocyter/mm ³	Trombocyter/mm ³	
> 4 000	> 100 000	100%
3 000 – 3 999	75 000 – 99 999	100%
2 000 – 2 999	25 000 – 74 999	70%
< 2 000	< 25 000	50%

Om det lägsta värdet efter den initiala dosen inte hamnar på samma rad för leukocyter och trombocyter (t.ex. leukocyter > 4 000 och trombocyter < 25 000) ska värdet med lägst procent av den tidigare dosen användas (t.ex. vid trombocyter < 25 000 ska maximalt 50 procent av den tidigare dosen ges).

Det finns inga tidsgränser för behandlingen med karmustin. Behandlingen med karmustin måste avbrytas om tumören inte kan botas eller vid allvarliga eller intolerabla biverkningar.

Konditioneringsbehandling före HSCT

Karmustin ges i kombination med andra kemoterapeutiska medel hos patienter med maligna hematologiska sjukdomar före HSCT i en dos på 300–600 mg/m² intravenöst.

Speciella populationer:

Pediatrisk population

Karmustin är kontraindicerat för barn och ungdomar < 18 år (se avsnitt 4.3).

Äldre:

Dosvalet för en äldre patient ska i allmänhet vara försiktig, vanligtvis börja vid dosintervallets lägre ände, återspeglar den större frekvensen av nedsatt lever-, njur-, eller hjärtfunktion, samt ta hänsyn till samtidig sjukdom eller behandling med andra läkemedel. Eftersom det är troligare att äldre patienter har nedsatt njurfunktion ska försiktighet iakttas vid valet av dos, och den glomerulära filtrationshastigheten ska övervakas och dosen sänkas i enlighet med denna.

Nedsatt njurfunktion

Hos patienter med nedsatt njurfunktion ska dosen med Carmustine Waymade sänkas om den glomerulära filtrationshastigheten är sänkt.

Administreringssätt

Carmustine Waymade är avsett för intravenös användning efter beredning och vidare spädning.

Genom att rekonstruera pulvret med medvänt lösningsmedel, måste en lösning framställas genom att tillsätta ytterligare 27 ml vatten för injektion. Den rekonstruerade vätskan är klar, färglös till en lätt gul lösning. Den rekonstruerade lösningen måste ytterligare utblandas med 500 ml natriumklorid 9 mg/ml (0.9 %) lösning för injektering, eller Dextros 50 mg/ml (5 %) lösning för injektering.

Den bruksfärdiga infusionslösningen ska därefter genast administreras genom intravenöst dropp under en till två timmar skyddat mot ljus. Infusionen ska pågå i minst en timme, annars uppstår en bränande känsla och smärta i injektionsområdet. Injektionsområdet ska övervakas under administreringen.

Anvisningar om beredning och spädning av läkemedlet före administrering finns i avsnitt 6.6.

4.3. Kontraindikationer

- Överkänslighet till de aktiva substanserna, eller till något annat av de hjälpmitten uppräknade i sektion 6.1.
- Svår benmärgsdepression.
- Svår nedsatt njurfunktion (i slutstadiet).
- Barn och ungdomar.
- Amning.

4.4. Varningar och försiktighet

Lungtoxicitet som kännetecknas av lunginfiltrat och/eller fibros har rapporterats, med en frekvens på upp till 30 procent. Detta kan inträffa inom 3 års behandling och verkar vara dosrelaterat, där kumulativa doser på 1 200–1 500 mg/m² är förknippade med ökad sannolikhet för lungfibros.

Riskfaktorer innefattar rökning, närväro av luftvägssjukdom, redan befintliga radiografiska avvikelse, sekventiell eller samtidig strålbehandling av thorax samt association med andra ämnen som orsakar lungskada. Vid behandlingsstart bör lungfunktionsstudier och röntgen av bröstkorgen utföras tillsammans med täta lungfunktionstester under behandlingen. Patienter med en mindre än 70-procentig beräknad forcerad vitalkapacitet (FVC) eller koloxiddiffusionskapacitet (DLCO) vid behandlingsstart löper särskilt hög risk.

En ökad risk för lungtoxicitet vid behandling med konditioneringsregimer och HSCT har rapporterats för kvinnor. Hittills beskrivs denna ökade risk för själva behandlingen inclusive konditioneringsregimer utan karmustin (t.ex. TBI eller busulfan-cyklofosfamid) eller med karmustin (BEAM: karmustin, etoposid, cytarabin och melfalan eller CBV: cyklofosfamid, karmustin och etoposid).

Högdosterapi med karmustin (speciellt med 600 mg/m²) före hematopoetisk stamcellstransplantation har visat sig öka risken för förekomst och allvarlighetsgraden av lungtoxicitet. Därför måste användning av karmustin vägas mot riskerna hos patienter med andra risker för lungtoxicitet.

Vid högdosterapi med karmustin ökar risken för och allvarlighetsgraden av infektioner, hjärt-, lever-, gastrointestinal- och njurtoxicitet, sjukdomar i nervsystemet och elektrolytabnormaliteter (hypokalemia, hypomagnesemi och hypofosfatemi).

Patienter med komorbiditeter och sämre sjukdomsstatus har en högre risk för biverkningar. Detta måste beaktas – i synnerhet för äldre patienter

Lever- och njurfunktionen ska också kontrolleras före behandling och följas regelbundet under behandlingen (se avsnitt 4.8).

Neutropenisk enterokolit kan uppstå som terapirelaterad biverkning vid behandling med

kemoterapeutiska medel.

Karmustin är karcinogent hos råttor och möss vid doser som understiger den rekommenderade dosen för mänskliga baserat på kroppsytan (se avsnitt 5.3).

Benmärgstoxicitet är en vanlig och allvarlig toxisk biverkning till karmustin. Fullständiga blodvärden bör övervakas med täta mellanrum under minst sex veckor efter en dos. Dosen ska justeras vid sänkt antal cirkulerande trombocyter, leukocyter eller erytrocyter, antingen som följd av tidigare kemoterapi eller annan orsak, se tabell 1, avsnitt 4.2. Lever-, njur- och lungfunktion ska kontrolleras och övervakas med täta mellanrum under behandlingen (se avsnitt 4.8).

Upprepade doser med Carmustine Waymade ska inte ges oftare än var sjätte vecka. Karmustins benmärgstoxicitet är kumulativ, och därför måste dosjustering övervägas utifrån det lägsta blodvärdet från tidigare doser (se avsnitt 4.2).

Direkt administrering av karmustin i halsartären betraktas som experimentellt och har förknippats med okulär toxicitet.

En dos på 200 mg/mg² av detta läkemedel som administreras till en vuxen som väger 70 kg ger en exponering på 109.7 mg/kg etanol, vilket kan orsaka förhöjd alkoholkoncentration i blodet (BAC) motsvarande cirka 18.3 mg/100 ml. Jämförelsevis är BAC cirka 50 mg/100 ml för en vuxen som dricker ett glas vin eller 500 ml öl. Samtidig administration med läkemedel som innehåller t.ex. propylenglykol eller etanol kan leda till ansamling av etanol och orsaka biverkningar. Eftersom detta läkemedel vanligtvis ges långsamt under 6 timmar kan effekten av alkohol vara lägre.

4.5. Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Fenytoin och dexametason

När antiepileptika används i kombination med kemoterapeutika ska en nedsatt effekt hos de antiepileptiska läkemedlen förväntas.

Cimetidine

Samtidig användning med cimetidin leder till en födröjd, större, misstänkt, ökad toxicisk effekt av karmustin (till följd av hämmad karmustinmetabolism).

Digoxin

Samtidig användning med digoxin leder till födröjd, måttlig, misstänkt, sänkt effekt av digoxin (till följd av minskat upptag av digoxin).

Melfalan

Samtidig användning med melfalan leder till en ökad risk för lungtoxicitet.

4.6. Fertilitet, graviditet och amning

Fertila kvinnor/preventivmedel för män och kvinnor

Kvinnor ska använda effektiva preventivmedel för att undvika att bli gravida under behandlingen och under minst 6 månader efter behandling.

Manliga patienter ska rekommenderas att använda lämpliga preventivmedel under behandlingen med karmustin och under minst 6 månader efter behandling.

Graviditet

Karmustin ska inte ges till patienter som är gravida. Säker användning vid graviditet har inte fastställts, varför det är viktigt att noga väga nyttan mot toxicitetsrisken. Karmustin är embryotoxiskt hos råttor och kaniner och teratogen hos råttor vid doser som motsvarar dosen för mänskor (se

avsnitt 5.3). Om Carmustine Waymade används under graviditeten eller om patienten blir gravid medan hon tar (får) Carmustine Waymade ska patienten göras medveten om den möjliga faran för fostret.

Amning

Det är inte känt om karmustin/metaboliter utsöndras i bröstmjölk. En risk för det nyfödda barnet/spädbarnet kan inte uteslutas. Carmustine Waymade är kontra indikerat under amning. Amning får inte påbörjas under, eller upp till sju dagar efter behandling (se sektion 4.3).

Fertilitet

Karmustin kan orsaka nedsatt fertilitet hos män. Män ska informeras om den potentiella infertilitetsrisken och att de bör vända sig till en fertilitetsklinik före behandling med karmustin.

4.7. Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Carmustine Waymade har ingen eller försumbar effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner. Det finns dock en möjlighet att mängden alkohol i dessa läkemedel kan försämra förmågan att framföra fordon och använda maskiner, vilken måste beaktas.

4.8. Biverkningar

Sammanfattning av säkerhetsprofilen

Tabellen innefattar biverkningar som uppstod under behandlingen med detta läkemedel men som inte nödvändigtvis har ett orsakssamband med läkemedlet. Eftersom kliniska prövningar genomförs under mycket specifika förhållanden behöver inte de observerade biverkningsfrekvenserna speglar frekvenserna i klinisk praxis. Biverkningar tas vanligen med om de rapporterades hos mer än 1 procent av patienterna i produktmonografin eller pivotala prövningar, och/eller ansågs vara kliniskt viktiga. När placebokontrollerade prövningar är tillgängliga tas biverkningar bara med om incidensen är \geq 5 procent högre i behandlingsgruppen.

Tabulerad sammanfattning över biverkningar

I följande tabell förtecknas karmustins biverkningar enligt MedDRAs konvention om organсистем och frekvens i ordningsföljd av minskande svårighetsgrad:

- mycket vanliga ($\geq 1/10$),
- vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$),
- mindre vanliga ($\geq 1/1\,000, < 1/100$),
- sällsynta ($\geq 1/10\,000, < 1/1\,000$),
- mycket sällsynta ($< 1/10\,000$) och ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

Biverkningarna redovisas inom varje frekvensgrupp efter fallande allvarlighetsgrad:

Organ-system enligt MedDRA	Frekvens	Biverkningar
Neoplasier; benigna, maligna och ospecifierade (samt cystor och polyper)	Vanliga	Akut leukemi, benmärgsdysplasi – efter långvarig användning.
Blodet och lymfsystemet	Mycket vanliga	Myelosuppression.
	Vanliga	Anemi.
Centrala och perifera nervsystemet	Mycket vanliga	Ataxi, yrsel, huvudvärk.

	Vanliga	Encefalopati (högdosterapi och dosbegränsande).
	Ingen känd frekvens	Muskelsmärta, status epilepticus, krampanfall, grand mal-anfall.
Ögon	Mycket vanliga	Okulära toxiciteter, övergående konjunktival rodnad och dimsyn på grund av retinalblödningar.
Hjärtat	Mycket vanliga	Hypotoni, på grund av vätskans alkoholinnehåll (högdosterapi).
	Ingen känd frekvens	Takykardi
Blodkärl	Mycket vanliga	Flebit.
	Sällsynta	Venocklusiv sjukdom (högdosterapi).
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum	Mycket vanliga	Lungtoxicitet, interstitiell fibros (vid långvarig behandling och kumulativ dos)* Pneumonit.
	Sällsynta	Interstitiell fibros (vid lägre doser).
Magtarmkanalen	Mycket vanliga	Emetogen potential. Illamående och kräkning – svåra
	Vanliga	Anorexi, förstopning, diarré, stomatit.
Lever och gallvägar	Vanliga	Hepatotoxicitet, reversibel, födröjd upp till 60 dagar efter administrering (högdosterapi och dosbegränsande), som visas genom: - bilirubin, reversibel ökning - alkaliskt fosfatas, reversibelökning - SGOT, reversibel ökning.
Hud och subkutan vävnad	Mycket vanliga	Dermatit vid utvärtes användning som förbättras efter sänkt koncentration av läkemedelsberedningen, hyperpigmentering, övergående, vid oavsiktlig hudkontakt.
	Vanliga	Alopeci, rodnad (på grund av vätskans alkoholinnehåll; ökad vid administreringstider < 1–2 timmar), reaktion på injektionsstället.
	Ingen känd frekvens	Fara för extravasation: blåsbildande
Njurar och urinvägar	Sällsynta	Njurtoxicitet.
Reproduktionsorgan och bröstkörtel	Sällsynta	Gynekomasti.
	Ingen känd frekvens	Infertilitet, teratogenes.
Metabolism och nutrition	Ingen känd frekvens	Elektrolytabnormaliteter (hypokalemia, hypomagnesemi och hypofosfatemi)

* En ökad risk för lungtoxicitet vid behandling med konditioneringsregimer och HSCT har rapporterats för kvinnor. Hittills beskrivs denna ökade risk för själva behandlingen inklusive konditioneringsregimer utan karmustin (t.ex. TBI eller busulfan-cyklofosfamid) eller med karmustin (BEAM: karmustin, etoposid, cytarabin och melfalan eller CBV: cyklofosfamid, karmustin och etoposid).

Beskrivning av utvalda biverkningar:

Myelosuppression

Myelosuppression är mycket vanligt och börjar efter 7–14 behandlingsdagar med återhämtning efter 42–56 behandlingsdagar. Myelosuppressionen är relaterad till dos och kumulativ dos, och ofta bifasisk.

Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum

Lungfibros (med dölig utgång), lunginfiltration.

Lungtoxicitet har observerats hos upp till 30 procent av patienterna. I fall med tidigt insättande lungtoxicitet (inom 3 år efter behandlingens början) sågs lunginfiltrat och/eller lungfibrosis, varav vissa var dödliga. Patienterna var mellan 22 månader och 72 år gamla. Riskfaktorer innefattar rökning, luftvägssjukdom, befintliga radiografiska avvikelse, sekventiell eller samtidig strålbehandling av thorax, liksom kombination med andra aktiva substanser som kan orsaka lungskada. Biverkningarnas incidens är troligen dosrelaterad, då kumulativa doser på 1 200–1 500 mg/m² har förknippats med ökad sannolikhet för lungfibros. Under behandlingen bör regelbundna lungfunktionstester (FVC, DLCO) utföras. Patienter med ett utgångsvärde på < 70 procent av beräknad forcerad vitalkapacitet eller koloxiddiffusionskapacitet i dessa tester löper särskild risk.

Hos patienter som fick karmustin i barn- eller ungdomen har fall av extremt födröjd lungfibros (upp till 17 år efter behandlingen) beskrivits.

Vid långsiktig uppföljande observation av 17 patienter som överlevde hjärntumörer i barndomen framgick att 8 av dessa dog av lungfibros. Två av de 8 dödsfallen inträffade inom de första 3 årens behandling och 6 av dem inträffade 8–13 år efter behandlingen. Medianåldern för patienter som dog under behandling var 2,5 år (1–12 år), medan medianåldern för långsiktiga överlevare som stod på behandling var 10 år (5–16 år). Alla patienter som var under 5 år vid tiden för behandling dog av lungfibros; varken karmustindosen eller en ytterligare vincristindos eller strålbehandling av ryggmärgen kunde påverka den dödliga utgången.

Alla återstående överlevare som var tillgängliga för uppföljning fick diagnosen lungfibros. Användning av karmustin hos barn och ungdomar < 18 år är kontraindicerat, se avsnitt 4.3.

Lungtoxicitet uppträdde även efter godkännandet för försäljning i form av pneumonit och interstitiell lungsjukdom. Pneumonit ses för doser > 450 mg/m² och interstitiell lungsjukdom ses vid långvarig behandling och kumulativ dos > 1 400 mg/m².

Emetogen potential

Den emetogena potentialen är hög vid doser > 250 mg/m² och hög till måttlig vid doser ≤ 250 mg/m². Fallen av illamående och kräkning är svåra och börjar inom 2–4 timmar efter administreringen och varar i 4–6 timmar.

Njurtoxicitet

Njurtoxicitet är sällsynt, men inträffar för kumulativa doser < 1 000 mg/m².

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning via det Läkemedelsverket, Box 26, 751 03 Uppsala,

Webbplats: www.lakemedelsverket.se.

4.9. Överdosering

Det främsta symtomet på intoxikation är myelosuppression. Dessutom kan följande allvarliga iverkningar uppträda: levernekros, interstitiell pneumonit, encefalomyelit.
Ingen särskild antidot är tillgänglig.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1. Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Antineoplastiska medicin, alkylerande medel, nitrosurea, ATC-kod: L01AD01

Verkningsmekanism

Karmustin är ett cellcykelfas icke-specifikt antineoplastiskt medel av nitrosureatyp, som utövar tumörcytotoxisk verkan via multipla mekanismer. Som alkylerande medel kan det alkylera reaktiva platser på nukleoproteiner, och stör på så sätt DNA- och RNA-syntesen och DNA-reparationsmekanismen. Det kan bilda interstrand-korsbindningar i DNA, som förhindrar replikation och transkription av DNA. Dessutom är karmustin känt för att karbamylera lysinrester på proteiner, med irreversibel inaktivering av enzymer som följd, däribland av glutationreduktas. Karmustins karbamylerande aktivitet anses vara allmänt mindre signifikant än den alkylerande aktiviteten i dess verkan på tumörer, men karbamylering kan bidra till att hämma reparationen av DNA.

Farmakodynamisk effekt

Karmustins antineoplastiska och toxiska egenskaper kan vara en följd av dess metaboliter. Karmustin och relaterade nitrosurea är instabila i vattenlösningar och bryts spontant ner till reaktiva intermediärer som har förmågan till alkylering och karbamylering. De alkylerande intermediärerna tros stå bakom karmustins antitumöreffekt. Åsikterna är dock delade om de karbamylerande intermediärernas roll som mediatorer av nitrosureas biologiska effekter. Deras karbamylerande aktivitet rapporterades å ena sidan bidra till deras modersubstans cytotoxiska egenskaper genom hämning av enzymerna för DNA-reparation. Å andra sidan har det spekulerats om att den karbamylerande varianten kan mediera en del av karmustins toxiska effekter.

Karmustin passerar lätt blod-hjärnbarriären till följd av sina lipofila egenskaper.

Pediatrisk population

Carmustine Waymade ska inte ges till barn och ungdomar på grund av hög risk för lungtoxicitet.

5.2. Farmakokinetiska egenskaper

Distribution

Intravenöst administrerat karmustin bryts snabbt ner, utan spårbara intakta substanser efter 15 minuter. På grund av sin goda fettlösighet och bristande jonisering vid fysiologiskt pH passeras karmustin mycket väl genom blod-hjärnbarriären. Nivåerna av radioaktivitet i cerebrospinalvätskan är minst 50 procent högre än de som samtidigt mäts i plasma. Karmustins kinetik hos människor kännetecknas av en tvåkammarmodell. Efter den intravenösa infusion under 1 timme sjunker nivån av karmustin i plasma på ett bifasiskt sätt. Halveringstiden α är 1–4 minuter och halveringstiden β är 18–69 minuter.

Metabolism

Karmustins metaboliter tros stå bakom dess antineoplastiska och toxiska aktivitet.

Eliminering

Cirka 60–70 procent av en total dos utsöndras i urinen inom 96 timmar och omkring 10 procent som CO₂ i utandningsluften. Vad som sker med den återstående delen är okänt.

5.3. Prekliniska säkerhetssuppgifter

Karmustin var embryotoxiskt och teratogen hos råttor och embryotoxiskt hos kaniner vid dosnivåer som motsvarar dosen för människor. Karmustin påverkade hanrättors fertilitet vid doser som var högre än dosen för människor. Vid kliniskt relevanta dosnivåer var karmustin karcinogen hos råttor och möss.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1. Förteckning över hjälvpämnen

Pulver

Inga hjälvpämnen.

Vätska

Etanol, vattenfri.

6.2. Inkompatibiliteter

Kompatibilitet/Inkompatibilitet med behållare

Den intravenösa lösningen är instabil i behållare av polyvinylklorid. Karmustin lösningen kan endast administreras från glasflaskor eller polypropylenbehållare.

Detta läkemedel får inte blandas med andra läkemedel förutom de som nämns i avsnitt 6.6.

6.3. Hållbarhet

Oöppnad injektionsflaska

3 år.

Efter beredning och spädning

Efter rekonstitution enligt rekommendationerna, är Carmustine Waymade stabilt 24 timmar under nedkyllning (2° C - 8° C) i en glasbehållare skyddad från ljus.

Den rekonstruerade lösningen är ytterligare upplöst med antingen 500 ml natriumklorid 9 mg/ml (0,9%) lösning, eller 500 ml glukos 50 mg/ml (5 %) lösning i behållare av glas eller polypropylen. Den bör förvaras i rumstemperature, skyddad från ljus och använd inom 4 timmar. Dessa lösningar är också stabila under 24 timmar under nerkyllning (2°C – 8°C) och ytterligare 6 timmar vid rumstemperature och skyddade från ljus.

Ur mikrobiologisk synpunkt, såvida inte metoden för öppnande/rekonstruering/utspädning utesluter risken för mikrobiologisk kontamination, bör produkten användas omedelbart. Om inte använd omedelbart, står förvaringstiden och dess förutsättningar under användarens ansvar.

6.4. Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras i kylskåp (2°C – 8°C). Får ej frysas.

Förvara flaskorna med pulvret och lösningen i ytterkartongen. Ljuskänsligt. Förvaringsanvisningar för läkemedlet efter beredning och vidare spädning finns i avsnitt 6.3.

6.5. Förpackningstyp och innehåll

Pulver:

Typ I gul glasflaska (30 ml) med ett grått 20 mm gummilock av bromobutyl förseglat med en matt blå

avrivbar toppförseglings.

Vätska:

Typ I klar glasflaska (5 ml) med ett grått 13 mm gummilock av klorobutyl förseglat med en matt blå avrivbar toppförseglings.

En förpackning innehåller en glasflaska med 100 mg pulver för koncentrat för infusion och en glasflaska med 3 ml lösningsmedel.

6.6. Särskilda anvisningar för destruktion och övrig hantering

Karmustinpulvret till koncentrat till infusionsvätska, lösning innehåller inget konserveringsmedel och injektionsflaskan är inte avsedd för flerdos bruk. Beredning och vidare spädningar ska ske under aseptiska förhållanden.

Den frystorkad produkten innehåller inget konserveringsmedel och är endast lämplig för engångsbruk. Lyoflisat kan bestå av antingen torra flagor eller en torr koagulerad massa. Närvaron av en oljig film kan vara ett tecken på att läkemedlet smälter. Om så sker kan produkten inte längre accepteras på grund av risken för temperaturavvikelse till över 30 °C. Detta läkemedel ska inte längre användas. Om du inte är säker på om produkten är tillräckligt nerkyld ska du genast granska varje enskild injektionsflaska i kartongen. Håll upp injektionsflaskan i starkt ljus för kontroll.

Rekonstruerad och utspädd för infusion

Lös upp 100 mg lyfoliseringat karmustin pulver med 3 ml av den med sända sterila anhydrosa kylat etanollösningen som finns med i kartongen. Karmustin måste vara helt upplöst i etanol före tillsättningen av steril vatten för injektionsvätskor. Tillsätt därefter 27 ml steril vatten för injektionsvätskor till alkohollösningen. 30 ml-stamlösningen måste blandas noga. Rekonstruerad, enligt rekommendationen, resulterar i en klar, färglös till lätt gulaktig lösning.

Kontrollera de rekonstruerade glasflaskorna efter kristallformationer före bruk. Om kristaller kan ses, måste de upplösas genom att värma glasröret till rumstemperatur och genom agitation. Efter rekonstruering, är Carmustine Waymade stabil för 24 timmar under nedkyllning (2°C – 8°C), lagrad i en glasbehållare och skyddat från ljus.

Den rekonstruerade lösningen måste ytterligare spädas ut med antingen 500 ml natriumklorid lösning 9 mg/ml (0,9%) eller 500 ml glukos 50 mg/ml (5%) lösning. Den rekonstruerade och utspädda lösningen (d.v.s. färdig-att-använda lösningen) bör blandas under minst 10 sekunder innan administrering. Den färdig-att-använda lösningen bör lagras i rumstemperatur i en glas eller polypropylenbehållare, skyddad från ljus och användas inom 4 timmar. Dessa lösningar är också stabila under 24 timmar när kylda till (2°C – 8°C) och ytterligare 6 timmar vid rumstemperatur och skyddade från ljus.

Den rekonstruerade och utspädda lösningen (d.v.s. den färdig-att-använda lösningen) måste ges intravenöst och bör administreras genom intravenöst drop under en period av en till två timmar. Administreringen av infusionen bör ske med en PE infusions-set eller behållare (PVC-fri). Under administreringen av den medicinska produkten, ska behållare endast vara av lämpligt glas eller av polypropylen. Se till att polypropylenbehållare som används är fri av PVC och DEHP. Karmustin har en låg smältpunkt (30,5°C – 32,0°C). Att utsätta denna läkemedel för dessa temperaturer, eller högre, kommer läkemedel att kondenseras och ses som en oljefilm på glasbehållaren. Detta är ett tecken på upplösning och hela glasbehållaren måste kastas.

Infusion av Carmustine Waymade under kortare perioder kan förorsaka intens bränande smärta vid injektionsplatsen. Det injektionsställe bör övervakas under administreringen (se sektion 4.2).

Riktlinjerna för säker hantering och destruktion av antineoplastiska medel måste följas.

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Waymade B.V.
Herikerbergweg 88,
1101CM Amsterdam,
Nederlanderna

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

38295

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet:

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

11.04.2022